

عنوان مقاله:

تاثیر سطوح افزایشی کنجاله کنجد به همراه آنزیم فیتاز بر عملکرد جوجه های گوشتی

محل انتشار:

سومین کنگره ملی بازیافت و استفاده از منابع آلی تجدید شونده در کشاورزی (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

یاسر رحیمیان - دانش آموخته مقطع کارشناسی ارشد علوم دامی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خ

سیدنورالدین طباطبایی - استادیار گروه علوم دامی دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوراسگان

فرشاد زمانی - استادیار گروه علوم دامی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرکرد

مجید طغیانی - استادیار گروه علوم دامی دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوراسگان

خلاصه مقاله:

برای تعیین اثرات استفاده از سطوح افزایشی کنجاله کنجد به همراه یا فاقد آنزیم فیتاز بر عملکرد جوجه های گوشتی، آزمایشی بر روی تعداد 384 قطعه جوجه یک روزه راس 308 در قالب طرح پایه کاملاً تصادفی به صورت آزمایش فاکتوریل 4×2 با 4 تکرار با جیره هایی که به صورت هم انرژی و هم پروتئین بودند به مدت 49 روز صورت گرفت. افزایش وزن، میزان غذای مصرفی و ضریب تبدیل غذایی در هر دوره محاسبه شد و راندمان لاشه و نسبت اجزای بدن به وزن زنده، تست آنتی بادی علیه ویروس نیوکاسل با استفاده از روش مهار همگلاتیناسیون، قابلیت هضم فسفردر ایلئوم به روش فنتون فنتون، میزان کلسیم و فسفر خون با استفاده از کیت کلسیم و فسفر و استخوان درشت نی بر حسب درصد کل در انتهای دوره مورد اندازه گیری قرار گرفتند و اثرات جیره های آزمایشی بر روی مورفولوژی بافت ایلئوم روده مورد بررسی قرار گرفت. در دوره ابتدایی اثرات متقابل کنجاله و آنزیم فیتاز سبب ایجاد اختلاف معنی دار بین تیمار های مختلف با گروه شاهد شد ($P < 0/05$) در سن 21-42 روزگی فقط بین گروه شاهد با سایر تیمارها اختلاف معنی دار مشاهده شد ($P < 0/05$) و مصرف آنزیم فیتاز و کنجاله کنجد توأم سبب ایجاد اختلاف معنی دار بین تیمار های آزمایشی شد ($P < 0/05$) در سن 42-49 روزگی میزان اضافه وزن روزانه بین گروه های مختلف معنی دار نبود. نتایج نشان داد که افزایش سطح مصرف کنجاله کنجد سبب کاهش میزان اضافه وزن جوجه ها در هر دوره از پرورش شده است ($P < 0/05$) با افزایش سطح مصرف کنجاله کنجد در هر دوره از دوره های پرورشی جوجه ها میزان ضریب تبدیل غذا بالا رفت و به طور کلی گرچه با افزودن آنزیم فیتاز از میزان ضریب تبدیل غذایی کاسته شد، اما سبب ایجاد تغییرات معنی داری بین گروه های یکسان از لحاظ مصرف سطوح مختلف کنجاله کنجد نشد. مصرف سطوح مختلف کنجاله کنجد و فیتاز اثر معنی دار بر میزان درصد راندمان لاشه و وزن کبد و چربی محوطه شکمی داشت ($P < 0/05$) میزان قابلیت هضم فسفر در ایلئوم با افزایش مصرف کنجاله کنجد کاهش یافت و استفاده از آنزیم فیتاز بر روی افزایش قابلیت هضم فسفر در ایلئوم موثر واقع شد ($P < 0/05$) نتایج نشان دادند میزان کلسیم و فسفر خون و استخوان درشت نی با افزایش سطح مصرف کنجاله کنجد بالا می رود و اثر آنزیم فیتاز بر روی افزایش کلسیم و فسفر درشت نی معنی دار واقع شد ($P < 0/05$) با مصرف سطوح مختلف کنجاله کنجد و آنزیم فیتاز تاثیری بر تست ایمنی علیه ویروس نیوکاسل در جوجه های گوشتی مشاهده نگردید. مشخص شد که با افزایش سطح مصرف کنجاله کنجد ضخامت بخش های (مخاط و زیر مخاط و ضخامت کل) بالا می رود ($P < 0/05$) نتایج حاصل از این تحقیق نشان می دهد که بهترین سطح استفاده از کنجاله کنجد، به میزان 5، 10 و 15 درصد جایگزینی به ترتیب در دوره های آغازین، رشد و پایانی به همراه آنزیم فیتاز می باشد.

کلمات کلیدی:

جوجه گوشتی، کنجاله کنجد، آنزیم فیتاز، عملکرد، قابلیت هضم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

